

akademska slikarica
Ankica Ribarević

„Per aspera

Gradska
Galerija
Antun
Gojak
Makarska

23. kolovoza. - 5. rujna 2016.

akademska slikarica
Maja Pejčinović

ad astra”

Gradska
Galerija
Antun
Gojak
Makarska

23. kolovoza. - 5. rujna 2016.

Maja Pejčinović (Rijeka, 1984.) Diplomirala je 2009. na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci, izborni umjetnički kolegij slikarstvo. Uz slikarstvo, bavi se grafičkim, industrijskim i modnim dizajnom; te fotografijom, instalacijom, kiparstvom i body artom. Inovativnost u primjeni novih tehnologija u slikarstvu nalazi se u njenom stvaralačkom fokusu posljednjih nekoliko godina. Materijalizaciju vlastitih ideja oblikovanih slikarskim alatima kojima istražuje izražajne potencijale klasičnih slikarskih tehnika predstavlja na samostalnim i skupnim izložbama. Samostalno je više puta izlagala u Rijeci, te na više skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu od kojih su značajne izložbe u Aachenu, Leipzigu (dvomjesečni rezidencijalni program - One Sided Story), Novom Sadu, itd. Na županijskim i državnim natjecanjima osvojila je više prvih i drugih nagrada. Dobitnica je Zahvale rektora Sveučilišta za posebna dostignuća tijekom studija, a tokom studija bila je stipendistica Grada Rijeke za darovite studente. Od 2010. članica je HDLU-a Zagreb, HDD-a Zagreb, te KUU Artel, Rijeka.

Ankica Ribarević (Rab, 1951.) Završila je Školu za primjenjenu umjetnost, grafički odsjek u Splitu 1970. Na Pedagoškoj akademiji u Beogradu diplomirala je likovne umjetnosti i likovni odgoj 1984. godine. Uz slikarstvo se bavi i umjetničkom keramikom, grafičkim dizajnom te ilustracijom. Izlagala je na brojnim samostalnim i skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu. 1992. nagrađena je Godišnjom nagradom Udruženja likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti i dizajnera Bosne i Hercegovine (ULUPUBiH) za keramiku. Od 1975. članica je ULUPUBiH, te Hrvatskog društva likovnih umjetnika Istre (HDLUI). Živi i radi na Rabu.

Ankica Ribarević
„Per aspera ad astra“

Svoj umjetnički povratak Makarskoj Ankica Ribarević obilježava izložbom domaćih i prepoznatljivih motiva. Prepoznajući njihovu vrijednost raskošno ih realizira demonstrirajući im gotovo amblematski kontekst. Produkcijom muralističke snage bilježi na svojim platnima vitalitet primorskog krajolika čiji pršteći kolorizam nedvosmisleno uprisutnjuje njenu ishodišnu fascinaciju. Raspireni kolorizam intenzivira se posebno na prikazima flore mediteranskih padina čije prkosno šarenilo oponira škrtom krajoliku koji tek naizgled nudi bogatstvo.

Pomno formirani kadrovi ne daju nam razgledničarski i površno deskriptivni tretman motiva na što bi nas mogla navesti trajna slikaričina privrženost figurativnom.

Poseban odmak od figuracije umjetnica postiže u platnima s florealnim motivima, baveći se nutrinom rascvjetalog busena ili u osamljenom granom koja leluja na maestralu. Mogli bismo reći kako unutrašnji nemir njihove ljepote znalački prenosi na platno pokrećući kadar likovnim jezikom razigranih linija i sugestivnih boja.

Na ovaj način slikarica začinjava stvaranje intimizirajući svoj stvaralački imaginarij pa ponešto zaboravljene motive cvjetnog slikarstva mediteranskog nadahnuća pozicionira kao prepoznatljivi moment vlastitog opusa.

Slobodno komponiranje bojom nalazimo i na njenim slikama Biokova čija je monumentalna pojava smirujuće postavljena između nebeskih plaveti i šarenog saga mediteranske bujnosti. Ovako primirena planina, uronjena u ljepotu ljetne bukoličke idile postaje tek divovski oslonac kompozicije. Stišana paleta korištena kod slikanja njena kamenog masiva kao da bilježi kreativno posustajanje pred nepatvorenom snagom planine.

Slikarstvo Ankice Ribarević njena je osobna posveta dobrom životu koja sklonošću intimističkom seciranju njegovih blagodati funkcionira uokvirena prisnim komuniciranjem s motivom ditirampski prosvijetljenog sjaja. Ponešto sirova paleta udara gledatelja fovističkom notom slikarstva. Inicijalno čvrsta ikoničnost slikarstva A. Ribarević na momente se gubi u ornamentizirajućim efektima pojedinih slika. Slikajući, Ankica Ribarević veseli i sebe i publiku radosno otvarajući platna u želji za neposrednom interakcijom koju čitamo u izboru motiva, pokrenutoj kompoziciji i dopadljivom kolorizmu.

Josip Karamatić

Maja Pejčinović
„Per aspera ad astra“

Da stvaralački ciklus Maje Pejčinović ima svoj tijek svjedok su tome motivi prikazani na prethodnim izložbama umjetnice. Krenuvši sa stepenicama kao motivom, preko oblaka, dovela nas je do galaksija. Zahvaljujući nepresušnoj inspiraciji umjetnica nastavlja razvijati svoju zamisao. Ne bojeći se koristiti boju, umjetnica tehnikom uljanih pastela stvara maglice, eksplozije boja, svemir...

No, što su zapravo maglice? Po definiciji Hrvatskog leksikona: "Maglice, svemirske, oblaci plina i (ili) prašine u međuzvezdanom prostoru. Dije se na emisijske i refleksijske maglice te tamne oblake (međuzvezdana prašina). Posebnu vrstu čine planetarne maglice; često se i galaktike nazivaju maglicama."

Na temelju ekspresionističkog poimanja svijeta umjetnica stvara svjetove koji balansiraju između materijalnog i nematerijalnog. Uljanim pastelama na crnoj podlozi umjetnica svojim rukopisom ukazuje na raskoš života koji je van dosega naših vidokrugova.

U velikom kontrastu gdje je nebo prikazano tamnom bojom, ističe maglice čije boje isijavaju pod određenim spektrom svjetlosti. Bojama stvara razigrani fluid koji se svojom tečnošću "pretače" iz jedne u drugu (boju).

Umjetnica nam svojom likovnošću skreće pozornost nas samih i podsjeća na ljepote koje su plod majke prirode. Toliko različite, a opet toliko slične nama ljudima.

Svaka maglica, jedinstvena za sebe, dopušta nam detaljno zaviriti u dubine njenog raskoša. Gledamo li dovoljno dugo, možemo spoznati zasebne karaktere maglica, koje poput ljudi kriju nešto svoje što ih čini baš posebnima.

Njihova karakterna raznolikost i spomenuta raskoš kao da nas napominju koliko je naš ljudski rod malen. Usudio bi se reći da su Majine maglice identične onima koje samo teleskopom možemo opaziti.

Stoga, ne preostaje mi ništa drugo nego citirati znamenitog hrvatskog pjesnika A.B. Šimića:

*" Čovječe pazi
da ne ideš malen
ispod zvijezda!
Pusti
da cijelog tebe prođe
blaga svjetlost zvijezda! "*

Toni Bilić

